

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119011072
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7119011072.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. júna 2022, v trestnej veci proti N.. T. L., obžalovaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a poškodeného T. P. proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp.zn. 5T/45/2019 zo dňa 21.2.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. z a m i e t a odvolanie poškodeného T. P..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp.zn. 5T/45/2019 zo dňa 21.2.2022 bol obžalovaný N.. T. L. podľa § 285 písm. b) Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I sp.zn. 2Pv/388/18 zo dňa 22. júla 2019, podľa ktorej mal spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona tým, že

v Košiciach dňa 18.10.2018 v čase 19.05 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. P. K., Q.: W. XXXJ. po ceste od obce Zdoba ku Sečovskej ceste označenej ako „Vedľajšia cesta“, kde na križovatke so Sečovskou cestou pri odbočovaní doľava z dôvodu porušenia dôležitej povinnosti účastníka cestnej premávky uloženej mu ustanovením § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, nerešpektoval dopravné značenie „ Stoj, Daj prednosť v jazde“ a v križovatke spôsobil zrážku s motocyklom zn. X. KEČ: W. XXXI., ktorý viedol T. P. po ul. Sečovská cesta v smere od centra ku Košickej Novej Vsi v ľavom jazdnom pruhu po ceste označenej dopravným značením „Hlavná cesta“, pričom pri dopravnej nehode utrpel T. P. viacnásobnú zlomeninu panvových kostí, pomliaždenie močového mechúra s krvácaním do moču, zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti s posunom úlomkov a pomliaždenie s odreninou pravého kolena s dobou liečenia a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jeho života po dobu 56 dní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného T. P., nar. X. C. XXXX v Košiciach, bytom W., T. X a J., zdravotnú poisťovňu a.s., S. 5, B., N.: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie okresný prokurátor a poškodený T. P..

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že s rozhodnutím a odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu nesúhlasí, preto že vo veci bolo zabezpečených dostatok

relevantných dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného. Najdôležitejším z nich je jednoznačne znalecký posudok z odboru cestnej dopravy. Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru cestnej dopravy vyplýva, že vodič vozidla P. K. mal v danej dopravnej situácii a v danom čase možnosť zabrániť dopravnej nehode tým, ak by s vozidlom do križovatky nevchádzal, rovnako mal možnosť zabrániť vzniku nehody tým, ak by svoju jazdu prerušil a zastavil by pred koridorom pohybu motocykla X. K ktorému musel byť pre vodiča vozidla P. K. dostatočne viditeľný, pretože sa nenachádzal v oblasti zakrytého výhľadu. K tomuto záveru dospel aj druhý znalec N.. X.. Ten vyhodnocoval aj rozhľadové pomery a uviedol, že od hranice križovatky, kde stál vodič vozidla K. je viditeľnosť na 149 metrov. Zároveň pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že motocykel nešiel za pravo odbočujúcim vozidlom, ktoré jazdilo v pravom jazdnom pruhu a jeho rýchlosť pred odbočením klesala, ale v ľavom jazdnom pruhu. Prekrytie odbočujúceho vozidla a motocykla mohlo byť tak 1 sekunda. Vodič mohol mimo tento časový rozdiel vidieť namiesto dvoch, tri reflektory, z ktorých z jeho pohľadu pravý krajný sa pohyboval výrazne rýchlejšie. Na základe simulácie rozhľadových pomerov znalec zistil, že vodič vozidla P. K. mohol vidieť motocyklistu na vzdialenosť 85 metrov a v tom čase stál ešte na križovatke a vo vzdialenosti 44 metrov od miesta zrážky motocyklista zaregistroval pohyb vozidla. Následne začal prudko brzdiť a došlo k nárazu. Vodič vozidla K. v podstate už stál v jeho jazdnom pruhu. Znalec tiež uviedol, že geometrický tvar križovatky a oblúka, po ktorom premával motocyklista a údajné vozidlo odbočujúce doprava je taký, že každé vozidlo ide po inom polomere, t. z. že vodič, ktorý stojí na križovatke vie rozoznať pohyb, lebo sa zväčšuje oblúk.

Prokurátor ďalej uviedol, že znalec z odboru cestnej dopravy sa vyjadruje k príčinám vzniku dopravnej nehody len z technického hľadiska. Otázka, ktorý účastník cestnej premávky zavinil dopravnú nehodu je otázkou právnou. Nedanie prednosti v jazde je jedným z typických prípadov porušenia dôležitej povinnosti v cestnej premávke. V prípade, že obvinený nemal možnosť spozorovať motocyklistu skôr, než so svojím vozidlom začal odbočovací úkon vľavo na hlavnú cestu a v dôsledku toho nemohol splniť povinnosť dať mu prednosť v jazde, by bolo možné posúdiť, že dopravnú nehodu zavinil výlučne motocyklista, a to prekročením najvyššej povolenej rýchlosti. Avšak aj zo znaleckého posudku jasne vyplýva, že motocyklista sa nenachádzal v oblasti zakrytého výhľadu a musel byť pre obvineného dostatočne viditeľný. Motocyklistu mohol zbadáť na vzdialenosť 85 metrov. Rovnako tak mu vo výhľade neprekážalo vozidlo odbočujúce vpravo. Napriek tomu, že obvinený videl motocyklistu - poškodeného, s vozidlom vošiel do križovatky z vedľajšej cesty na hlavnú a pokračoval v jazde, aj keď mu už muselo byť zrejme vzhľadom na vzdialenosť motocyklistu, že nestihne odbočiť. Tiež je potrebné uviesť, že obžalovaný sám uviedol, že danú križovatku dobre pozná a vzhľadom k tomu mohol predvídať, že vodiči idúci po hlavnej ceste môžu prekročiť maximálnu povolenú rýchlosť v danom úseku, nakoľko ide o 4 prúdovú „výpadovku“ a práve preto mal svoje správanie prispôbiť situácii v cestnej premávke a iným okolnostiam uloženým mu ustanovením § 3 ods.2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Aj znalec uviedol, že vo vzdialenosti 85 metrov mohol obvinený vidieť tri reflektory, z toho prvý krajný z vodičovho pohľadu sa pohyboval výrazne rýchlejšie.

Okolnosť, že obžalovaný prekročil pri jazde povolenú rýchlosť nič nemení na závere, že na dopravnej nehode vždy v rozhodujúcej miere nesie zodpovednosť ten vodič, ktorý porušil povinnosť dať prednosť v jazde (uznesenie NS SR, sp. zn. 2 Tz 6/2006).

Okolnosť, že poškodený motocyklista spoluzavinil dopravnú nehodu porušením pravidiel cestnej premávky ustanovených v zákone, neznamená sama osebe zánik trestnej zodpovednosti vodiča motorového vozidla, ktorý sa zavinene podieľal na vzniku nehody a jej následkoch na zdraví poškodeného a ovplyvňuje iba mieru jeho zavinenia, ktorú je možné zohľadniť pri úvahách o druhu a výmere ukladaného trestu (uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/122/2012 zo dňa 06.12.2012).

Preto rozhodnutie súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby považuje prokurátor za nesprávne a neodôvodnené, nakoľko obžalovaný naplnil svojím konaním všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, tak po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej tým, že nerešpektoval dopravnú značku „Stoj, Daj, prednosť v jazde“, čím porušil dôležitú povinnosť uloženú vodičovi ustanovením § 20 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a spôsobil zrážku s poškodeným motocyklistom, ktorý viedol motocykel po ceste označenej ako hlavná cesta, a ktorý utrpel v priamej príčinnej súvislosti s nedbanlivostným konaním obvineného ťažké zranenia.

Na základe uvedených skutočností prokurátor v závere písomných dôvodov odvolania navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Košice I a vo veci rozhodol sám.

V písomných dôvodoch svojho odvolania poškodený T. P. uviedol, že Okresný súd Košice I poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. Týmto postupom súdu dochádza k neúmernému a nadbytočnému zaťažovaniu obete trestného činu. Poškodený bude opätovne konfrontovaný s vinníkom dopravnej nehody, s priebehom nehodového deja a s traumatizujúcimi zážitkami spojenými so samotnou liečbou po úraze, čo v ňom opakovane vyvoláva nepríjemné, frustrujúce až depresívne stavy.

S nárokom náhrady škody poškodeným súvisí aj skutočnosť viny obžalovaného. Ak Okresný súd Košice I konštatoval skutočnosť, že skutok nie je trestným činom, nárok poškodeného na náhradu škody je značne oslabený. Na danom základe považuje poškodený za potrebné, a z hľadiska nároku náhrady škody priamo nevyhnutné, aby sa poškodený k danej skutočnosti vyjadril.

Poškodený poukázal na výpoveď znalca N.. X. zo dňa 21.02.2022, z ktorej jednoznačne vyplynulo, že „vodič vozidla (obžalovaný) mohol vidieť, podľa rozhľadových pomerov, ktoré boli simulované, vozidlá, ktoré sa pohybovali po ceste, konkrétne motorku, je vidieť na 149 metrov“. Znalec ďalej uviedol, že vodič vozidla (obžalovaný) mohol predvídať a pohyb motocykla sa dá vizuálne zbrať, že vozidlo ide rýchlejšie. Tieto tvrdenia znalca sa týkali konkrétnej situácie v čase a mieste dopravnej nehody. Poškodený poukázal aj na záver znaleckého posudku znalca N.. I. N. č. 21/2019 zo dňa 10.03.2019, z ktorého je zistiteľné, že vodič vozidla P. K. (obžalovaný) v danej dopravnej situácii a v danom čase mal možnosť zabrániť vzniku dopravnej nehody tým, ak by s vozidlom do križovatky nevchádzal, rovnako mal možnosť zabrániť vzniku nehody tým, ak by svoju jazdu prerušil a zastavil by pred koridorom pohybu motocykla X. K ktorý musel byť pre vodiča vozidla P. K. (obžalovaného) dostatočne viditeľný, pretože sa nenachádzal v oblasti zakrytého výhľadu.

Okresný súd na str. 5 napadnutého rozsudku 5T/45/2019 zo dňa 21.02.2022 nesprávne interpretuje ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z., čím je zrejme jeho snaha o vyvinenie obžalovaného. V zmysle ustanovenia § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. platí, že vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste. Nie je preto pravdou tvrdenie konajúceho súdu, že vodič idúci po vedľajšej ceste nemusí dať prednosť absolútne všetkým vozidlám, ale len tým, ktoré sú tak blízko, že vojdenním do križovatky by im vyvolalo nebezpečenstvo nutnej, náhlejšej zmeny smeru alebo rýchlosti. Takéto tvrdenie nemá oporu v zákone.

V danom prípade obžalovaný videl prichádzať po hlavnej ceste motocykel. Podľa výpovede znalca N.. X. zo dňa 21.02.2022 vodič na vedľajšej ceste musel vidieť prichádzajúci motocykel, dokonca aj odhadnúť jeho rýchlosť. Je preto namieste tvrdenie o nedaní prednosti v jazde a porušení ust. § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. Tvrdenie konajúceho súdu o absencii subjektívnej stránky trestného činu sa preto nezakladá na pravde.

Poškodený v ďalšom poukázal na skutočnosť, že úsek cesty na ktorej došlo k dopravnej nehode, mal zmenenú dovolenú rýchlosť zo 70 km na 50 km len pred približne 2 rokmi. Prekročenie rýchlosti aj v zmysle judikatúry o 30 km za hodinu sa v žiadnom prípade nemôže považovať za extrémne prekročenie rýchlosti. Rozhodnutia súdov, na ktoré poukazuje obhajoba vychádzajú vždy z extrémneho prekročenia rýchlosti vodiča idúceho po hlavnej ceste o viac ako 90-100% a navyše vždy so skutočnosťou, že vodič na vedľajšej ceste nemohol vidieť pre extrémne prekročenie rýchlosti v čase, kedy mal dať prednosť v jazde vozidlo idúce po hlavnej ceste, čo nie je daný prípad, keďže obžalovaný mal a mohol vidieť vozidlo idúce po hlavnej ceste.

V danom konkrétnom prípade sa jedná o priamu príčinnú súvislosť s protiprávnym konaním a nedbanlivostným zavinením obžalovaného, pretože u následku chráneného skutkovou podstatou trestného činu (prečinu) ublíženia na zdraví podľa § 157 Trestného zákona (ktorým objektom je v prejednávanej veci iba poškodenie zdravia poškodeného) existuje priama príčinná súvislosť iba medzi protiprávnym konaním a nedbanlivostným zavinením obžalovaného (u poškodeného je vylúčená z dôvodu, že páchatelom tohto trestného činu nemôže byť ten, ktorému ťažká ujma na zdraví vznikla).

Je pravdou, že podľa princípu tzv. obmedzenej zodpovednosti v cestnej premávke vyplýva, že každý jej účastník je oprávnený sa domnievať, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať jej pravidlá, pokiaľ však poškodený prekročil rýchlosť o 30 km/h, neznamená to samo osebe zánik trestnej zodpovednosti vodiča motorového vozidla, ktorý sa zavinene podieľal na vzniku dopravnej nehody, ktorý videl v čase, kedy mal dať prednosť v jazde poškodeného na motocykli a mohol zabrániť dopravnej nehode.

Na základe vyššie uvedeného poškodený navrhol, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), d), f) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo sám rozhodol.

Poškodený T. P. ďalej navrhol, aby krajský súd uložil obžalovanému v odsudzujúcom rozsudku povinnosť nahradiť mu ako poškodenému škodu vo výške 4.389,- eur. Jedná sa o náhradu za bolesť podľa znaleckého posudku T. O. O., L.. a trovy právneho zastúpenia poškodeného advokátom vo výške 182,94 eur. Zo zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázať poškodeného na civilný sporový proces.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a poškodeného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Krajský súd v predmetnej trestnej veci už raz rozhodol, a to uznesením sp. zn. 7To/26/2020 zo dňa 30.6.2020, v ktorom uviedol, že úlohou okresného súdu bude potrebné, aby v novom konaní pribral do trestného konania iného znalca z odboru cestná doprava, ktorý okrem otázok, na ktoré nedostatočne zodpovedal znalec N.. I. N. pri vypracovaní znaleckého posudku sa vyjadril aj k otázkam uvedeným v uznesení krajského súdu. Po zrušení pôvodného rozsudku okresný súd v novom konaní pribral znalca z odboru cestná doprava N.. Z. X., ktorého na hlavnom pojednávaní vypočul. Znalec uviedol, že technickou príčinou dopravnej nehody sú tie prvky nehodového deja, ktoré vznikli v rozpore s technickým výkladom pravidiel cestnej premávky a ktoré buď vyvolali kolíziu situáciu alebo znemožnili zabrániť dopravnej nehode. Technická príčina v danom prípade sa vyhodnotila vo vzťahu k právnej problematike, a to či vodič vozidla P. K. má alebo nemá povinnosť predpokladať nesprávnu techniku jazdy vodičov premávajúcich sa po hlavnej ceste, z čoho vyplýva, ak vodič vozidla K. v danom úseku nemá povinnosť predpokladať, že na hlavnej ceste sa môžu pohybovať rýchlosťou jazdy 80,6 km/h, teda vyššou, ako je pre daný úsek najvyššia dovolená rýchlosť 50 km/h, tak potom technickou príčinou dopravnej nehody je nesprávna technika jazdy vozidla, motocykla, hlavne jeho rýchlosť. Ak vodič vozidla K. v danom úseku má povinnosť predpokladať, že na hlavnej ceste v obci sa môžu pohybovať vozidlá rýchlosťou jazdy 80,6 km/h, potom príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča motocykla, lebo jeho rýchlosť bola vyššia ako najvyššia dovolená, jeho technika jazdy nebola správna a u vodiča P. K., že nedal prednosť v jazde vodičovi motocykla, ktorý sa pohyboval na hlavnej ceste rýchlosťou 80,6 km/h. Na základe tejto technickej analýzy znalec dospel k záveru, že z technického hľadiska je hlavnou príčinou dopravnej nehody rýchlosť motocykla. Na otázku samosudcu na hlavnom pojednávaní, znalec uviedol, že na základe rozhľadových pomerov vodič motorového vozidla mohol vidieť približujúci sa motocykel. Túto skutočnosť si však krajský súd nemohol overiť a zobrať do úvahy nakoľko fotodokumentácia o simulácii rozhľadových pomerov nie je súčasťou znaleckého posudku. Otázka, či vodič motorového vozidla mohol odhadnúť rýchlosť motocykla je otázkou právnou, ku ktorej podobne ako v základnej otázke prejednávaného prípadu, sa nemôže znalec vyjadrovať. Krajský súd preskúmaním znaleckého posudku a výpovede znalca N.. Z. X. vyhodnotil, že tento znalec dospel k rovnakým záverom ako znalec z odboru doprava cestná, N.. I. N..

Vo všeobecnosti platí, že príčinou dopravnej nehody spočívajúcej v zrážke vozidla idúceho po hlavnej ceste s vozidlom vchádzajúcim na hlavnú cestu z vedľajšej cesty je nedanie prednosti v jazde vozidlu idúcemu po hlavnej ceste. Od týchto zásad je možné výnimočne sa odchýliť, pokiaľ je to odôvodnené extrémnou mierou porušenia povinnosti vodiča idúceho po hlavnej ceste tým, že jeho rýchlosť jazdy je taká, že fakticky znemožní vodičovi približujúcemu sa z vedľajšej cesty splniť povinnosť dať prednosť v jazde. To znamená, že v dôsledku vysokej rýchlosti vozidla idúceho po hlavnej ceste aj pri snahe dať prednosť, nemôže bezpečne previesť technický manéver spočívajúci v prejení križovatky. Uvedené potvrdil aj znalec N.. I. N., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že vodič osobného vozidla P. K.

vzhľadom na vypočítanú rýchlosť jazdy motocykla nemohol z technického hľadiska vykonať bezpečne svoj jazdný manéver cez križovatku.

Z vyššie uvedených znaleckých posudkov je teda zrejmé, že obaja znalci sa zaoberajú otázkou, či bola objektívne daná možnosť zabrániť dopravnej nehode tým, že obžalovaný mal predpokladať, že motocykel obieha iné vozidlo nepovolenou rýchlosťou, resp. mal dať prednosť motocyklu a až tak vojsť na hlavnú cestu. Zásadným momentom pre právne posúdenie uvedenej nehody bolo teda zistenie znalcov, že poškodený pred dopravnou nehodou na danom úseku premával rýchlosťou cca 81 km za hodinu, teda viac ako je najvyššie dovolená rýchlosť na tomto úseku, ktorá je stanovená na 50 km/h. Vzhľadom k takto zistenej vypočítanej rýchlosti jazdy poškodeného však obžalovaný nemohol vykonať svoj jazdný manéver z technického hľadiska bezpečne a teda samotná rýchlosť vozidla, s ktorým premával poškodený bola jedinou príčinou, ktorá spôsobila dopravnú nehodu, pri ktorej utrpel vodič motocykla T. P. viacnásobnú zlomeninu panvových kostí, pomliaždenie močového mechúra s krvácaním do moču, zlomeninu dolného konca ľavej vretennej kosti s posunom úlomkov a pomliaždenie s odreninou pravého kolena s dobou liečenia a závažným ovplyvnením obvyklého spôsobu jeho života po dobu 56 dní.

Táto otázka je otázkou právnou, ktorej riešenie neprináleží znalcom, ale súdu. Uvedená problematika je vyjadrená v tzv. princípe obmedzenej dôvery v dopravu a s tým súvisiacou trestnou zodpovednosťou vodiča za dopravnú nehodu.

Podľa názoru krajského súdu možno považovať za primerané, pokiaľ sa obžalovaný N. T. L. spoliehal na to, že situáciu vyhodnotil zo svojho hľadiska tak, že má dostatok času, aby vyšiel na hlavnú cestu, pretože motocykel sa nachádzal v dostatočnej vzdialenosti od neho a nič nenasvedčovalo tomu, že sa v obci pohybuje nedovolenou rýchlosťou.

Z uvedeného dôvodu už výhradne nesledoval situáciu vedľa seba. Opak by viedol k absurdnému záveru, že každý vodič musí vždy a za všetkých okolností počítať s tým, že ostatní účastníci cestnej premávky jej pravidlá nedodržiavajú, čo by v konečnom dôsledku bolo v rozpore s účelom platných pravidiel v zmysle zákona o cestnej premávke. V predmetnej trestnej veci okrem nepochybných dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného je potrebné uplatniť aj tzv. princíp obmedzenej dôvery v dopravu, ktorý spočíva v tom, že vodič pri premávke na pozemných komunikáciách sa môže spoliehať na to, že ostatní účastníci budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, pokiaľ z konkrétnych okolností nevyplýva opak.

Platný právny poriadok Slovenskej republiky neurčuje účastníkovi cestnej premávky povinnosť predvídať porušenie pravidiel cestnej premávky, vrátane prekročenia najvyššej povolenej rýchlosti zo strany iného účastníka. Krajský súd teda uzavrel, že obžalovaný vidieť mal a mohol poškodeného ako premáva na svojom motocykli a približuje sa k predmetnej križovatke, avšak nemal a nemohol predvídať, že tento premáva rýchlosťou, ktorá prevyšuje o viac ako 30 kilometrov najvyššie povolenú rýchlosť na danom úseku, ktorá na danom úseku je stanovená na 50 km/h. Uvedené podľa názoru súdu jednoznačne vylučuje zavinenie obžalovaného po stránke subjektívnej, čo má za následok, že uvedený skutok nemá všetky znaky trestného činu. U obžalovaného nebola preukázaná subjektívna stránka žalovaného trestného činu, a to ani len vo forme nevedomej nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a/ Tr. zákona.

Skutkové zistenia prvostupňového súdu tak, ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Prokurátor založil svoje odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej argumentácie použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami skutkovými a právnymi sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by ostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolatelia sa nestotožňujú so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky prokurátora smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany a zo strany poškodeného ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizujú s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery

Podľa § 288 ods.3 Tr.por., ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 316 ods.1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou, alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenia odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol zákonným spôsobom, keď odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces, preto odvolanie poškodeného T. P. podľa § 3X6 ods.1 Tr.por. zamietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.